

สำนักงานเลขาธิการคณะมนตรี
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสถานติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขที่ 6568
 วันที่ 27 มิ.ย. 2561
 เวลา 15.57 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๖๗๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
 ในประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
 สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุ
 ปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
 นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่.....๑๕.....๖๑ วันที่.....๒๗.....๑๖.....๒๕๖๑
 เวลา.....๑๖:๐๖.....ถึง.....พ.ร.น.....
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่.....๑๕.....๑๖๕๑๑
 วันที่.....๒๗.....๑๖.....๒๕๖๑
 เวลา.....๑๖:๕๑.....

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒
 โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa014/D/ส/วค)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรจะมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒) องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยมติของการประชุมระหว่างรัฐหรือหนังสือสัญญาระหว่างรัฐ และรัฐบาลไทยรับรอง

(๓) องค์การหรือองค์กรอื่นทำนองเดียวกับหรือสืบเนื่องจากองค์การหรือองค์กรตาม

(๑) หรือ (๒) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” หมายความว่า องค์การที่มีสมาชิกส่วนหนึ่ง เป็นรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่มีใช้รัฐหรือองค์การ ระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ และสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

“การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้น ในประเทศไทย โดยรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของประเทศไทย หรือต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ มาเข้าร่วมประชุม

“การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้น ในประเทศไทย โดยมีบุคคลจากต่างประเทศมาร่วมประชุม แต่มิใช่เป็นการประชุมระหว่างประเทศ ภาครัฐ

“บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า

(๑) ผู้แทนของรัฐในองค์การระหว่างประเทศ

(๒) หัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๓) รองหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๔) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นขององค์การระหว่างประเทศ

(๕) ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ

(๖) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานขององค์การระหว่างประเทศแสดงว่าเป็นผู้ปฏิบัติภารกิจ ขององค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณา ตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และ ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

มาตรา ๕ องค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ ตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้า และส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ
- (๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ
- (๔) การตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้
- (๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ
- (๖) การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต
- (๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์
- (๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การจับ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสิทธิทรัพย์สินขององค์การ
- (๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

มาตรา ๖ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร
- (๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว
- (๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหึงพวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต

ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๖)

มาตรา ๗ องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศใดจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง มีผลเฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้

มาตรา ๘ ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๙ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศใดและมีความจำเป็นต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือดังกล่าว จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ ให้ยอมรับนับถือว่าสำนักงานของกลุ่มความร่วมมือนั้นเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมในประเทศไทยตามประมวลรัษฎากร
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม
- (๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

มาตรา ๑๑ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่มีใช้ผู้เข้าร่วมประชุมตามมาตรา ๑๑ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม
- (๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม
- (๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินกรตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหึงพวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

ในกรณีที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๕)

มาตรา ๑๓ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใด จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกัน ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละ การประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุม นั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร บุคคลในครัวเรือน และผู้ติดตาม ของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับ สิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของ ประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อได้รับเรื่องขอจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็วซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก สิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากร ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๔) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๑๗ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช่เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใดใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การ

ระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ
ภาครัฐนั้นก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ในการดำเนินการกิจขององค์การระหว่างประเทศหรือการจัดการประชุมระหว่างประเทศ มีความจำเป็นที่องค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศต้องได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์จากประเทศที่ได้เข้าไปตั้งสำนักงานหรือเข้าไปดำเนินงาน หรือจัดการประชุมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในการให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมาย โดยที่ผ่านมาเป็นการออกกฎหมายรายฉบับเพื่อรองรับเป็นรายกรณี ไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศหรือผู้จัดการประชุมจะตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงาน หรือใช้เป็นสถานที่ในการจัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงสมควรมีกฎหมายกลางกำหนดกรอบเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาประเด็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำหนังสือสัญญา โดยกำหนดให้การทำหนังสือสัญญาเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ซึ่งทรงใช้ผ่านคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม หากเป็นหนังสือสัญญาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ได้แก่ ๑) หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๒) หนังสือสัญญาที่จะต้อง

ออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือ ๓) หนังสือสัญญาอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าหรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวาง หนังสือสัญญานั้นต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนื้องานขององค์การระหว่างประเทศและและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ จะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติให้ทำความตกลงหรือเข้าผูกพันกับองค์การระหว่างประเทศใด แต่เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย และการประชุมระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น โดยองค์การระหว่างประเทศใดหรือการประชุมระหว่างประเทศใดจะได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันในเรื่องใดจะต้องออกประกาศกำหนดรายชื่อต่อไป กรณีเทียบเคียงได้กับพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนื้องานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติไว้ โดยจะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อทบวงการชำนัญพิเศษที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นรายกรณี หรือพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปที่กำหนดกรอบของสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขของการได้รับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับหากเข้ามาประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมหรือลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยผู้ประกอบการแต่ละรายจะได้รับสิทธิประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่จะมีการกำหนดต่อไป ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนื้องานขององค์การระหว่างประเทศและและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและและการประชุมระหว่างประเทศ จึงไม่มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แต่อย่างใด

อนึ่ง หากจะได้มีการทำความตกลงเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศใด และการทำความตกลงนั้นเข้าข่ายเป็นการทำหนังสือสัญญาก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ รวมทั้งต้องขอความเห็นชอบของรัฐสภาหากเป็นหนังสือสัญญาที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน โดยมีใช้การให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์เป็นการล่วงหน้า แต่จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกประกาศกระทรวงการคลัง หรือประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน เป็นรายกรณี ซึ่งจะทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการพิจารณาให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการที่องค์การระหว่างประเทศเข้ามาตั้งสำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงานในประเทศไทย หรือจากการเข้ามาจัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนในประเทศไทย

๒.๒.๒ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

ได้กำหนดนิยามคำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” “องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” “การประชุมระหว่างประเทศ” “การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” และ “บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” ซึ่งจะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๒.๓ เกณฑ์ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ (ร่างมาตรา ๔)

ส่วนการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก อันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน และ (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยผู้ที่ประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะต้องเสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒.๔ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์ และรายได้ขององค์การ ตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

(๔) การตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้

(๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตรา

(๖) การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์ทางการทูต

(๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สินและสิทธิทรัพย์ขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

(๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การจับ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสิทธิทรัพย์ขององค์การ

(๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการ

๒.๒.๕ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖) มีดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร
- (๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว
- (๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับสัมภาระส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต
- (๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ
- (๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มี

วิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับผู้แทนทางทูต

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๖ การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละองค์การฯ อาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น และพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวจะมีผลเฉพาะในระหว่างการตั้งอยู่หรือการดำเนินงานในประเทศไทย การปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น พระราชกฤษฎีกาจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดที่กำหนดให้บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศได้รับด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๗)

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า กระทรวงการต่างประเทศ หน่วยงานเจ้าของเรื่อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กรมการจัดหางาน กรมศุลกากร กรมสรรพากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น ควรจะร่วมกันพิจารณาในชั้นการยกร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การ เพื่อเป็นการบูรณาการการทำงานและสามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดประเด็นปัญหาในภายหลัง และการทำงานร่วมกันเช่นนี้ควร

นำไปใช้กับการพิจารณากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมภาคเอกชนด้วย

นอกจากนั้น สำนักงานฯ เห็นว่า ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ จะต้องเสนอร่างความตกลงที่ทำกับองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งร่าง Host country agreement ในกรณีที่ต้องจัดการระหว่างประเทศได้เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

๒.๒.๗ กำหนดให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาอยู่ในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้ว เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘) ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามภารกิจขององค์การและเป็นการจูงใจให้องค์การเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๒.๒.๘ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ

โดยที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศมีความสำคัญเนื่องจากเป็นกลไกหนึ่งในเวทีระหว่างประเทศในการหารือและขับเคลื่อนการดำเนินการในทางระหว่างประเทศร่วมกัน ระหว่างนานาประเทศและเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือลักษณะนี้ เช่น กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia - Pacific Economic Cooperation: APEC) กลุ่มความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD) และการประชุมเอเชีย-ยุโรป (Asia-Europe Meeting: ASEM) และในอนาคตอาจมีการจัดตั้งกลุ่มความร่วมมือเช่นนี้อีก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศและบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือฯ โดยได้กำหนดให้เป็นเช่นเดียวกับกรณีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ และในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศและบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือฯ จะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา นอกจากนี้ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศอาจได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย หากได้เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และมีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศนั้นแล้ว (ร่างมาตรา ๙)

อนึ่ง กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด

๒.๒.๙ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ภาครัฐ (ร่างมาตรา ๑๐) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรีพียลีน สิ้นทรีพียลีน และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

๒.๒.๑๐ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ จะเป็นไปเช่นเดียวกับกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๑) ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

(๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

(๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำห้วงปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับผู้แทนทางการทูต

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำห้วงปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๑๑ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่มีผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๒) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ

(๒) การยกเว้นจากข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าว

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

(๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำห้วงปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๑๒ การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น และในประกาศฯ จะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ตลอดจนกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดที่กำหนดให้ผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐแล้วแต่กรณี ได้รับด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๒.๑๓ กรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน (ร่างมาตรา ๑๕) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ข้างต้นด้วย

๒.๒.๑๔ กรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนที่มีใช้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๖) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากร ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

๒.๒.๑๕ การได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนใด ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งสิทธิประโยชน์สำหรับแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันได้ และประกาศฯ จะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๒.๑๖ กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๘) เพื่อให้เกิดความชัดเจน และความตระหนักทั้งแก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้

๒.๒.๑๗ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๙) ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดเพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้ใช้มาตรการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ แล้วไม่ได้ผลหรือไม่มีการแก้ไข

อนึ่ง สำหรับกรณีการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนซึ่งเป็นการเข้ามาจัดการประชุมในประเทศไทยในระยะเวลาอันสั้น สามารถกำหนดเงื่อนไขในการได้รับสิทธิประโยชน์ไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกตามร่างมาตรา ๑๗ ได้ว่า หากผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนผู้ใดกระทำการเข้าข่ายเรื่องที่ห้ามกระทำหรือกระทำการไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับสิ้นสุด

๒.๒.๑๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๓. การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญฯ ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาในข้อ ๓.๑ แล้ว

(๒) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการสร้างขีดความสามารถของประเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งจะส่งเสริมความสามารถของประเทศในการแข่งขันด้านบริการ

(๓) ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ไม่มีบทบัญญัติจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๔) ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และการจัดประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งได้มีเปิดเผยการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ต่อประชาชนแล้วทางเว็บไซต์

www.lawamendment.go.th โดยผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมดไม่มีข้อขัดข้องกับร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ ส่วนใหญ่สนับสนุนการที่ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางในการตั้งองค์การระหว่างประเทศและ
 การจัดการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งช่วยส่งเสริมการที่เป็นศูนย์กลางภูมิภาค (Regional Hub)
 ในด้านต่าง ๆ เช่น การลงทุน การแพทย์ การบิน เป็นต้น และการมีกฎหมายกลางจะสร้างความคล่องตัว
 ในการออกกฎหมายและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่องค์การระหว่างประเทศและผู้เกี่ยวข้องกับการ
 ประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจนช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศ
 และส่งเสริมการเพิ่มองค์ความรู้จากต่างประเทศให้แก่บุคลากรของไทย

(๕) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีเรื่องการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
 และการกำหนดโทษอาญา

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
 และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์
 ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
 ซึ่งช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แก่องค์การระหว่างประเทศ
 และการประชุมระหว่างประเทศ และสนับสนุนประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการเข้ามาตั้ง
 สำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
 ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ อีกทั้งในการ
 ดำเนินกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศจะเป็นช่องทางในการ
 เสริมสร้างความรู้ทางวิชาการและความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐและ
 ภาคเอกชน ตลอดจนส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศ

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองสำหรับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

กฎหมายลำดับรอง	กรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง	ระยะเวลา
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การคุ้มครองการดำเนินงานของ (ชื่อองค์การระหว่างประเทศ) ในประเทศไทย พ.ศ. (ออกตามมาตรา ๗)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การ ระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การ ระหว่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบ ปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรของ องค์การระหว่างประเทศจะได้รับ อีกทั้ง ยังอาจกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันด้วยก็ได้	จัดทำพระราชกฤษฎีกา หลังจากที่ได้พิจารณานโยบายและเจรจา จัดทำความตกลง ประเทศเจ้าภาพที่ระบุ เรื่องเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันแล้วเสร็จ
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ คุ้มครองการดำเนินงานของ (ชื่อกลุ่มความร่วมมือระหว่าง ประเทศ) ในประเทศไทย พ.ศ. (ออกตามมาตรา ๘)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่กลุ่ม ความร่วมมือระหว่างประเทศและบุคลากร ของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือน ของบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือระหว่าง ประเทศจะได้รับ อีกทั้ง ยังอาจกำหนดเงื่อนไข การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้	จัดทำพระราชกฤษฎีกา หลังจากที่ได้พิจารณานโยบายและเจรจา จัดทำความตกลง ประเทศเจ้าภาพที่ระบุ เรื่องเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันแล้วเสร็จ
ประกาศเรื่องการคุ้มครองการ ดำเนินการประชุมระหว่าง ประเทศว่าด้วย (ชื่อการประชุม) ในประเทศไทย พ.ศ. (สำหรับการประชุมระหว่าง ประเทศภาครัฐ ที่ออกตาม มาตรา ๑๓)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ผู้จัดการ ประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่าง ประเทศภาครัฐใดจะได้รับ อีกทั้ง ยังกำหนด เงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ด้วยก็ได้	จัดทำประกาศหลังจาก ที่ได้พิจารณานโยบาย และเจรจาจัดทำ ความตกลงประเทศ เจ้าภาพที่ระบุเรื่อง เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันแล้วเสร็จ
ประกาศเรื่องสิทธิประโยชน์ของ การประชุมระหว่างประเทศว่า ด้วย (ชื่อการประชุม) ในประเทศ ไทย พ.ศ. (สำหรับการประชุม ระหว่างประเทศภาคเอกชนที่ออก	กำหนดสิทธิประโยชน์ ที่ผู้จัดการประชุมและ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ ภาคเอกชนจะได้รับ อีกทั้ง ยังกำหนดเงื่อนไข การได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้	สำนักงานส่งเสริมการ จัดประชุมและ นิทรรศการ (องค์การ มหาชน) เสนอ ความเห็นต่อ

ตามมาตรา ๑๗)		นายกรัฐมนตรี ไม่เกิน สิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องขอรับสิทธิ ประโยชน์สำหรับการ จัดการประชุมฯ
--------------	--	---

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงการต่างประเทศ

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลาเนิ่นนาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายในของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ โดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซ์ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด หากไม่มีกฎหมายกลาง จะทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศมีความยากลำบากมากขึ้น และในที่สุดจะทำให้ไทยสูญเสียโอกาสในการดึงดูดองค์การระหว่างประเทศให้มาตั้งสำนักงาน ซึ่งหมายถึงการสูญเสียรายได้ทางเศรษฐกิจและโอกาสในการใช้ประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง แต่ละทางมีข้อดีข้อเสียอะไรบ้าง

(๑) ออกกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ การดำเนินงาน และการจัดประชุมระหว่างประเทศเป็นรายกรณี ข้อดี: ฝ่ายนิติบัญญัติมีบทบาทในการพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละฉบับ ข้อเสีย: ใช้เวลานานและสร้างภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติเป็นอย่างมาก แม้ว่ากฎหมายมีเนื้อหาสาระซึ่งประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายปะหน้า โดยจะมีการแนบความตกลงเจ้าบ้านที่มีรายละเอียดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย ซึ่งขั้นตอนการตรากฎหมายรองรับนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคทางกฎหมายในการเป็นที่ตั้งของสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ หรือการเป็นเจ้าของภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ อันนำไปสู่ความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ

(๒) ออกกฎหมายกลางเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ การดำเนินงาน และการจัดประชุมระหว่างประเทศ ข้อดี: เมื่อรัฐสภาได้ตรากฎหมายที่เป็นกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้ว ก็จะลดภาระในการที่รัฐสภาจะต้องมาพิจารณากฎหมายรายฉบับสำหรับแต่ละองค์การเช่นที่ผ่านมา และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินการให้กับฝ่ายบริหาร โดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติมีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้ ข้อเสีย: บางฝ่ายมีความเห็นว่าฝ่ายนิติบัญญัติจะไม่มีความจำเป็นบทบาทในการพิจารณาร่างกฎหมายการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นรายองค์การเช่นที่ผ่านมา เมื่อรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว การพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารในการพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกรอบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

๑.๔.๑ กำหนดบทนิยามศัพท์ต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ความคุ้มครองการดำเนินงาน องค์การระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล การประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐบาลและภาคเอกชน ฯลฯ

๑.๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์การให้นิติฐานะและความคุ้มครองการดำเนินงาน

- กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

- กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองการดำเนินงานโดยการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันโดยจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการดำเนินภารกิจขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามสถานะขององค์การระหว่างประเทศและตามความจำเป็นในการดำเนินงานในประเทศไทยของแต่ละองค์การ โดยจะสอดคล้องกับความตกลงที่รัฐบาลไทยจะทำกับองค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ เป็นราย ๆ ไป

- จัดโครงสร้างเป็นหมวดหมู่ตามประเภทขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย ได้แก่ (๑) องค์การระหว่างประเทศ (แบ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและกึ่งรัฐบาล) (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (๓) การประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ และ (๔) การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

- กำหนดให้การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข คือ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้ แก่ประชาชนประเทศไทย (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์การในกรอบสหประชาชาติ จะต้องออก

กฎหมายรองรับสำหรับแต่ละองค์การเป็นรายกรณีไปซึ่งใช้เวลานานและไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศ จะตัดสินใจเลือกให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานในภูมิภาคหรือสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศ การที่กฎหมายฉบับใหม่ให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การ ระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การฯ และออกประกาศในกรณีของการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะ ช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ/ลดภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในการพิจารณา กฎหมายซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายพะเนาะ โดยจะมีการ แนบความตกลงเจ้าบ้านที่มีรายละเอียดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย การให้สิทธิ ประโยชน์แก่การประชุมภาคเอกชนภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ จะช่วยดึงดูดให้มีการจัดการประชุมระหว่าง ประเทศในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการประชุม ระหว่างประเทศ

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

การที่มีองค์การระหว่างประเทศและมีการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐเพิ่มขึ้นในประเทศไทยตัวชี้วัด ความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

จำนวนองค์การฯ ที่เข้ามาจัดตั้งและดำเนินงานและการประชุมฯ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ประเมิน

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐ ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

การออกพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นการรองรับพันธกรณีในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การ ระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ รวมถึงการให้สถานะแก่องค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้ง สำนักงานในประเทศไทย

สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและ การประชุมระหว่างประเทศ รวมถึงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ซึ่งจะนำรายได้มาพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมถึงการทำให้เกิดการจ้างงาน

การได้รับความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและบุคลากรจากการถูกดำเนินคดีตามกฎหมายไทย จะมีเท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่จะช่วยให้องค์การระหว่างประเทศสามารถดำเนินงานในประเทศไทยได้ อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดี โดยปกติแล้ว หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคลที่สาม องค์การระหว่างประเทศก็ จะมีกลไกบริหารข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความ เสียหาย ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น นอกจากนี้ การยกเว้นภาษีอากรและภาษีเงินได้อาจเกิดประเด็นเรื่องการสูญเสียมูลค่า อย่างไรก็ดี หากเมื่อ พิจารณาถึงรายได้ที่เกิดจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องการจัดตั้งสำนักงานและการประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจน การเสริมสร้างองค์ความรู้และโอกาสที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ก็ถือว่ามีความคุ้มค่า

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศในการเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมในประเทศไทย เช่น การให้ความคุ้มกันต่อองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ของ องค์การ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อาทิ การให้เอกสิทธิ์ทางด้านภาษี และการให้การยกเว้นจากข้อจำกัด เกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งเป็นภารกิจของ ภาครัฐในการดำเนินการ

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ไม่ เพราะการให้เอกสิทธิและความคุ้มกันกับองค์การระหว่างประเทศเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

การดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานผู้ปฏิบัติของรัฐ อาทิ กรมสรรพากร กรมศุลกากร ธนาคารแห่งประเทศไทย

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศในการเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ จึงไม่ได้อยู่ในอำนาจของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการจัดการประชุมระหว่างประเทศ อาจมีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากต้องการจะจัดการประชุมในพื้นที่ต่างจังหวัด

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนี้มีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง การดำเนินการ ความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่องการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่องการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ บริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต การสร้างร่วมมือระหว่างประเทศ ให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่องการเชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

๓.๒ การทำภารกิจนี้สามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันซึ่งต้องมีการใช้อำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องมีการตราเป็นกฎหมาย โดยไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารได้

๓.๓ ในการทำภารกิจ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ จำเป็นต้องมีการให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันซึ่งต้องมีการใช้อำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ กรณีจึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมาย

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก กฎหมายไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเขตพื้นที่ที่จะบังคับใช้

ททยอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย ไม่มี

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก สามารถดำเนินการตามกฎหมายได้ทันที

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

ควรเป็นกฎหมายระดับชาติ เนื่องจากการให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัติฯ เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการโดยอาศัยกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

- ควบคุม กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม
 ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว รัฐบาลต้องการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการชักจูงและส่งเสริมให้องค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งสำนักงานและจัดการประชุมในประเทศไทย

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม
ไม่มี

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร
คุ้มค่าต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร
ไม่มี

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่
หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี
หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ให้พิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ นอกจากนี้กระทรวงการต่างประเทศจะจัดทำระเบียบ/แนวปฏิบัติในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะขอบเขตความเหมาะสมของการให้เอกสิทธิและความคุ้มกัน รวมถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด ไม่มี

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด ไม่มี

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร ไม่มี

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

การดำเนินการตามภารกิจนี้ไม่ได้ซ้ำซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นการให้เอกสิทธิและความคุ้มกันแก่องค์การเป็นรายกรณี ในขณะที่กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิและความคุ้มกันไว้สำหรับองค์การที่จะมาจัดตั้งในประเทศไทย รวมถึงจะใช้สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมเอกสิทธิและความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศที่มาจัดตั้งในประเทศไทยแล้ว

กฎหมายในเรื่องทำนองเดียวกันที่เคยตราไว้ อาทิ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทย เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักเลขานุการองค์การสำรองข้าวฉุกเฉินของอาเซียนบวกสาม พ.ศ. ๒๕๕๙ และ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้น

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศในอนาคต ในขณะที่กฎหมายปัจจุบันใช้บังคับเป็นรายกรณี ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องยกเลิกกฎหมายปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทยได้ให้นิติฐานะ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศตามที่ไทยได้จัดทำความตกลงเป็นรายกรณีกับสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศนั้น นอกจากนี้ องค์การฯ ที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎหมายอื่นๆ อาจไม่ประสงค์จะแก้ไขความตกลงเดิม ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องยกเลิกกฎหมายเดิม

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้การคุ้มครองต่อองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ขององค์การระหว่างประเทศ การยกเว้นภาษี การยกเว้นอากรศุลกากร การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและจดทะเบียนคนต่างด้าว

การให้ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอาจมีผลกระทบต่อเอกชนที่เป็นคู่สัญญาหรือมีนิติสัมพันธ์กับองค์การหรือบุคลากรขององค์การ และการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมภาครัฐ

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับครอบคลุมทั้งประเทศไม่เจาะจงพื้นที่ใด อย่างไรก็ตาม หากมีองค์การระหว่างประเทศมาจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทยและมีการประชุมระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจมีประเด็นเรื่องความปลอดภัยในเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงาน สถานที่จัดการประชุม ที่พักและการเดินทางของผู้เข้าร่วมการประชุม

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในภาคส่วนการบริการและการท่องเที่ยว ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ผู้ประกอบการ/ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

- เชิงลบ ในกรณีความคุ้มกัน อาจเกิดปัญหาเรื่องการฟ้องร้องหรือการเยียวยาความเสียหายที่ไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ตาม หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคล องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหารข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็น การดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านสังคม

- เชิงบวก การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ส่วนราชการ/ภาคเอกชน/ภาคประชาสังคม

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก การสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและการผลักดันนโยบายการต่างประเทศของไทยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ประเทศไทย

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร ไม่มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ แต่อาจมีผลกระทบในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศหรือบุคลากรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งประชาชนอาจจะไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ดี องค์การระหว่างประเทศยังมีกลไกบริหารข้อพิพาทและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการ

อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด

การเมืองการระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างความมีประสิทธิภาพในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับรวบรวมสถิติรายชื่อและจำนวนการเข้ามาตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ/การจัดการประชุมใน

ประเทศไทย และจัดการสัมมนาและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนี้ การประเมินจะกระทำ เป็นรายปี โดยคาดว่าจะมีจำนวนองค์การมาตั้งสำนักงานในประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงการจัดประชุมระหว่าง ประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเสริมสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในภาพรวม ก่อให้เกิดการจ้างงาน และการสร้าง รายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ประเทศไทยยังจะได้รับประโยชน์ในด้านองค์ความรู้ที่ได้รับจาก องค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยมีหน่วยงานทราบเท่าที่มีหน้าที่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ จึงสามารถประสานงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายราบรื่น

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

มีความคุ้มค่ามากเมื่อเทียบกับบทบาทของไทยที่เพิ่มขึ้นและภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่ไทยจะได้รับเมื่อไทยเป็นศูนย์กลาง ของการจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือการจัดการประชุมในภูมิภาค

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี ประสบการณ์และความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ องค์การระหว่างประเทศ เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ตลอดจนประเด็นที่เกี่ยวข้องเช่น ภาษีเงินได้ ภาษีศุลกากร และกฎระเบียบภายในด้านต่าง ๆ

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน.....๒ ล้าน.....และงบลงทุนจำนวน.....

๖.๒ ในกรณีที่ เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย.....การจัดสัมมนาและการ เผยแพร่ข้อมูลทางเว็บไซต์

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน.....การจัดสัมมนาและการเผยแพร่ข้อมูลทางเว็บไซต์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับ หน่วยงานนั้นอย่างไร ไม่มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร มีประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อื่น อาทิ ภาษีเงินได้ ภาษีศุลกากร การขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ก่อนออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันหรือออกประกาศในส่วนสิทธิประโยชน์ตาม พระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาหารือกันเพื่อกำหนดขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน รวมถึง สิทธิประโยชน์ที่องค์การและบุคลากร/ผู้จัดหรือผู้เข้าร่วมการประชุมจะได้รับ อนึ่ง ในปัจจุบัน มี คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ความตกลง เอกสิทธิ์ ความคุ้มกันและสิทธิพิเศษขององค์การระหว่างประเทศ

และองค์การต่างประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นกลไกกลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เนื่องจากการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศ ซึ่งเป็นภารกิจของกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการร่วมในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน เนื่องจากสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. เป็นองค์การที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรี

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอพระราชกฤษฎีกาเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรีในการให้สภาพนิติบุคคลและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันต่อองค์การระหว่างประเทศ และออกประกาศสำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ผู้จัดการประชุมที่ประสงค์จะขอสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ โดยนายกรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้

แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด การดำเนินการแต่ละกรณีอาจใช้เวลาที่แตกต่างกันไป

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม อย่างไร การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน โดยจะต้องพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ นอกจากนี้ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ชัดเจน กล่าวคือ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยวหรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประเทศไทย (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะรับประกันว่าไม่มีการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ ซึ่งสอดคล้องกับหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในหลักการของพระราชกฤษฎีกา

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร การตัดสินใจร่วมกันโดยใช้กลไกที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ คณะอนุกรรมการซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

โดยที่การออกพระราชกฤษฎีกาและประกาศตามร่างพระราชบัญญัติฯ จะกระทำเป็นรายกรณีโดยขึ้นอยู่กับการตกลงกับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมฯ ดังนั้น จึงไม่อาจจัดทำแผนการออกกฎหมายลำดับรองได้ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ต่างประเทศจะจัดทำแนวปฏิบัติ/ระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจะเป็นการกำหนดแนวทางเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตาม เพื่อสร้างแนวทางเดียวกันในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน โดยมีการประมาณกรอบระยะเวลาและกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองไว้

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง ได้ยกร่างแนวปฏิบัติ/กฎระเบียบดังกล่าวไว้

๙.๒ มีกรอบในการตรารอบบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร บทบัญญัติได้กำหนดขอบเขตที่ชัดเจนว่าสามารถให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันได้ในระดับใด

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

- คณะกรรมาธิการการต่างประเทศของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะทำงานภายใต้คณะกรรมาธิการฯ ได้หารือกันอย่างกว้างขวางถึงผลดีและประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการมีร่างกฎหมายกลางดังกล่าวโดยได้เชิญส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร และกรมศุลกากร) กระทรวงแรงงาน สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการเข้าร่วมด้วย

- ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐-๑๒.๐๐ น. กระทรวงการต่างประเทศโดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่างๆ และผู้แทนจากภาคเอกชน

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่ ๑๔-๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

- กระทรวงการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสัมมนาทางวิชาการร่วมกัน เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ” ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่าง ๆ ภาคการศึกษา ผู้แทนองค์การระหว่างประเทศ และผู้แทนจากภาคเอกชน

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่ ๑๒-๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่...กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา กรมศุลกากร กรมสรรพากร สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน
ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาควิชาการ องค์กรระหว่างประเทศ อาทิ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

สำหรับเอเชียและแปซิฟิก (UNESCAP)

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร ได้เผยแพร่ผลการรับฟัง
ความคิดเห็นต่อประชาชนผ่านทาง www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่าง

กฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายเชิดชู รักตะบุตร)

หัวหน้าส่วนราชการระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า/หัวหน้าหน่วยงาน

วัน/เดือน/ปีที่จัดทำ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวพรรณวษา ไชติภฎาณ ถึง

หมายเลขติดต่อ ๐๒-๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๐๗๐

**สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.**

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน และสร้างความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งบรรดาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระที่เป็นที่ยอมรับสากล สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๒. สภาพปัญหาหรือข้อบกพร่อง

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์การในกรอบสหประชาชาติ จะต้องออกกฎหมายรองรับสำหรับแต่ละองค์การเป็นรายกรณีไปซึ่งใช้เวลานานและไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศจะตัดสินใจเลือกให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานในภูมิภาคหรือสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศ การที่กฎหมายฉบับใหม่ให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การฯ และออกประกาศในกรณีของการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ/ลดภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในการพิจารณากฎหมายซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายปะหน้า โดยจะมีการแนบความตกลงประเทศเจ้าบ้านที่ระบุบรรดาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย

๓. ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซ์ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด หากไม่มีกฎหมายกลาง จะทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศมีความยากลำบากมากขึ้น และในที่สุดอาจทำให้ไทยสูญเสียโอกาสในการดึงดูดองค์การระหว่างประเทศให้มาตั้งสำนักงาน ซึ่งหมายถึงการสูญเสียรายได้ทางเศรษฐกิจและโอกาสในการใช้ประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ

๔. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๔.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

- หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้การคุ้มครองต่อองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สินขององค์การระหว่างประเทศ การยกเว้นภาษี การยกเว้นอากรศุลกากร การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและจดทะเบียนคนต่างด้าว ทั้งนี้ การให้ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอาจมีผลกระทบต่อเอกชนที่เป็นคู่สัญญาหรือมีนิติสัมพันธ์กับองค์การหรือบุคลากรขององค์การ และการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมภาครัฐ

- กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับครอบคลุมทั้งประเทศไม่เจาะจงพื้นที่ใด อย่างไรก็ตาม หากมีองค์การระหว่างประเทศมาจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทยและมีการประชุมระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจมีประเด็นเรื่องความพอใจเพียงในเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงาน สถานที่จัดการประชุม ที่พักและการเดินทางของผู้เข้าร่วมการประชุม

๔.๒ ผลกระทบด้านต่าง ๆ

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในภาคส่วนการบริการและการท่องเที่ยว โดยผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

- เติงลบ ในกรณีความคุ้มกัน อาจเกิดปัญหาเรื่องการฟ้องร้องหรือการเยียวยาความเสียหายที่ไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ดี หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคล องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหาร ข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น

ด้านสังคม

- เติงบวก การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ

- เติงลบ ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เติงบวก การสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและการผลักดันนโยบายการต่างประเทศของไทยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย

- เติงลบ ไม่มี

๔.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ไม่มีบทบาทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ แต่อาจมีผลกระทบในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลากรได้รับความคุ้มกัน ซึ่งประชาชนอาจจะไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ดี องค์การระหว่างประเทศยังมีกลไกบริหารข้อพิพาทและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

๔.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

- การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

- การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใดและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด

- การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

- ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างควมมีประสิทธิภาพ

ในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๔.๕ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

มีความคุ้มค่ามากเมื่อเทียบกับบทบาทของไทยที่เพิ่มขึ้นและภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่ไทยจะได้รับเมื่อไทยเป็นศูนย์กลางของการจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือการจัดการประชุมในภูมิภาค

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การ
ระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างในประเทศไทย พ.ศ.

ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นและขอเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างในประเทศไทย พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และการจัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ขอเรียนว่า บัดนี้ได้ครบกำหนดการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว ขอเรียนสรุปผลดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เปิดรับฟังความคิดเห็นและขอเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (๑) ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (๒) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและชี้แจงต่อร่างพระราชบัญญัติฯ

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ เปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๔ ความคิดเห็น และครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๒-๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๒๖ ความคิดเห็น

๒.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ (๑) การประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ (๒) จัดงานสัมมนาทางวิชาการร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง "ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ" เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องจิตติ ดิงศภักดิ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๕๐ คน

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้หน่วยงาน

ภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งประชาชนทั่วไปเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ทราบถึง การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางดังกล่าวด้วย

๓.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ โดยในการประชุมครั้งแรก เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำหรับการสัมมนาวิชาการ มีผู้เข้าร่วม ได้แก่ หน่วยงานของรัฐ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล สถาบันการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น/ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและ ผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น/คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อคัดค้าน	คำชี้แจงเหตุผลราย ประเด็น
ภาพรวม (หลักการและเหตุผล)		
<p>๑. ประโยชน์ของการมีกฎหมาย การจัดทำกฎหมายกลางเพื่อรองรับ สถานะทางกฎหมายและการให้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่าง ประเทศอื่น ๆ จะช่วยให้เกิด ประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานของ องค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและ บทบาทของประเทศไทยในวงการ ระหว่างประเทศ</p>	<p>- ผู้เข้าร่วมการประชุมเห็นชอบกับ หลักการและเหตุผลโดยรวมของ ร่างพระราชบัญญัติฯ – ผู้แทน คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์สนับสนุนการออก พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อส่งเสริม นโยบายการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้ง สำนักงานและการดำเนินงานของ องค์การระหว่างประเทศและการ ประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาใช้เวลานาน ในการออกพระราชบัญญัติรายฉบับ</p> <p>- ผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์</p>	<p>เพื่อนำกฎหมายมาใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงฯ จะดำเนินการ สองประการภายหลังจาก พรบ. ประกาศใช้ (๑) ยกย่องคณะกรรมการ ที่รับผิดชอบเฉพาะเรื่อง การให้เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันเพื่อพิจารณา นโยบายและร่าง ความตกลงประเทศ เจ้าภาพ (๒) จัดทำแนวปฏิบัติเพื่อ</p>

	<p>ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สนับสนุนการมีพระราชบัญญัติฯ เพราะเล็งเห็นประโยชน์ในหลายด้าน อาทิ (๑) การสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางภูมิภาค (Regional Hub) ในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้า การลงทุน การแพทย์ การบิน เป็นต้น (๒) เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ และลดขั้นตอนและสร้างความคล่องตัวในการออกกฎหมาย และสร้างความเชื่อมั่น ให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ (๓) การเป็นศูนย์กลางดังกล่าวจะสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งการสร้างรายได้ให้กับภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย (๔) การได้มาซึ่งองค์ความรู้จากต่างประเทศและสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรของประเทศ (๕) สนับสนุนการดำเนินนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงการต่างประเทศ ตลอดจน</p>	<p>อธิบายขั้นตอนการดำเนินการขอเขตและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/สิทธิประโยชน์สำหรับองค์การและบุคลากรประเภทต่าง ๆ รวมถึงการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้ส่วนราชการใช้ในการพิจารณาในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/สิทธิประโยชน์</p>
--	---	--

	<p>ขับเคลื่อนนโยบายต่างประเทศ โดยเฉพาะการทูตพหุภาคี</p> <p>- อย่างไรก็ดี ผู้แสดงความเห็นบางส่วน เห็นว่า สำหรับการก้าวสู่การเป็น “เจนีวาแห่งเอเชีย” หรือการเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและภาคเอกชนนั้น นอกจากจะต้องมีกฎหมายแม่บท เช่น พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ยังต้องอาศัยการดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศในลักษณะสหวิทยาการเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ อาทิ เรื่อง สาธารณูปโภค การคมนาคม รวมทั้งที่อยู่อาศัยสำหรับอำนวยความสะดวกเพื่อทำให้ประเทศไทยเป็นเจนีวาแห่งเอเชียอย่างแท้จริง อีกทั้งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันผลักดันนโยบายเจนีวาแห่งเอเชีย โดยเฉพาะการดำเนินนโยบายอย่างจริงจังของรัฐบาล</p>	
<p>๒. หลักการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามความจำเป็น สำหรับการปฏิบัติงานขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศนั้น โดยคำนึงถึงพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติ</p>	<p>ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ (www.lawamendment.go.th) เห็นชอบกับหลักการนี้</p>	<p>หลักการที่ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับตามกฎหมาย</p>

ของนานาประเทศ		ระหว่างประเทศ
<p>๓. <u>หน้าที่ในการเคารพกฎหมาย</u></p> <p>องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรของ องค์การระหว่างประเทศ และผู้เข้าร่วม การประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ที่จะต้องเคารพและปฏิบัติตาม กฎหมายของประเทศไทย</p>	<p>ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์เห็นด้วยกับการมี บทบัญญัตินี้</p>	
<p>๔. <u>การเพิกถอนเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน</u> ในกรณีที่องค์การระหว่าง ประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ นั้น ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบ หรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือในกรณีที่การใช้ความคุ้มกันเป็นการ ขัดขวางกระบวนการยุติธรรม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจจะจับหรือเพิกถอน เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันที่ได้ให้ไปแล้ว</p>	<p>- ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นชอบกับ หลักการนี้ ทั้งนี้ <u>ผู้แทนกรมพิธี การทูต และผู้แทน UNESCAP</u> ให้ ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ เรื่องการ เพิกถอน/สละสิทธิ์ ความคุ้มกันว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของ องค์การระหว่างประเทศใช้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในทางที่มิชอบ กรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศ จะแจ้งหัวหน้าขององค์การระหว่าง ประเทศ ซึ่งจะไปดำเนินการตาม ขั้นตอนภายในขององค์การนั้น ๆ เรื่องการสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน</p> <p>- ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์</p> <p>(www.lawamendment.go.th)</p> <p>สนับสนุนการมีข้อบทที่ว่าด้วย การเพิกถอนเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน เพื่อให้อำนาจกับรัฐในกรณีที่มี การใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในทาง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ กำหนดเงื่อนไขและ หลักเกณฑ์ไว้แล้วสำหรับการ เพิกถอนเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกัน</p>

	<p>ที่ผิด เนื่องจากในปัจจุบัน ยังมี การละเมิดกฎหมายโดย ผู้ได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต อาทิ การละเมิดกฎหมายจราจร การละเมิดกฎหมายทางภาษี เป็นต้น นอกจากนี้ อาจมีกรณี บุคลากรขององค์การระหว่าง ประเทศได้ละเมิดกฎหมายและอ้าง เรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ในทางที่ผิด อย่างไรก็ตาม การใช้ อำนาจดังกล่าวต้องสอดคล้องกับ หลักกฎหมายระหว่างประเทศ และ ต้องไม่เป็นการกระทำตามอำเภอใจ</p>	
<p>๕. กฎหมายลำดับรอง การให้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่าง ประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ มากน้อยเพียงใดจะต้องระบุในพระราช กฤษฎีกาหรือประกาศ โดยกฎหมาย ฉบับนี้เป็นเพียงกรอบกฎหมาย</p>	<p>ที่ประชุมเห็นชอบกับหลักการนี้</p>	<p>องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคลากรจะได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ใดบ้างจะมีการกำหนด รายละเอียดในกฎหมาย ลำดับรอง</p>
ผู้ที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน		
<p>๖. ผู้ที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน สิทธิประโยชน์ (๑) องค์การระหว่างประเทศระดับ รัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่ง รัฐบาล และบุคลากรขององค์การ ระหว่างประเทศ (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (๓) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุม ระหว่างประเทศภาครัฐ</p>	<p>- ผู้เข้าร่วมประชุมประชุมเห็นชอบ กับประเภทของค์การและบุคคลที่จะ ได้รับเอกสิทธิ์ - ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์ (www.lawamendment.go.th) สนับสนุนการรวมองค์การระหว่าง</p>	<p>การขยายขอบเขตของ ร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ ครอบคลุมถึงองค์การ ระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล หรือกลุ่มความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (อาทิ APEC BIMSTEC) และ (๓) การรวมคณะกรรมการ</p>

<p>(๔) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน</p>	<p>ประเทศประเภทอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลภายใต้ขอบเขตของกฎหมายซึ่งจะรองรับพัฒนาการระหว่างประเทศในปัจจุบัน อาทิ (๑) องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล เช่น สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources หรือ World Conservative Union: IUCN) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของ IUCN ในการช่วยเหลือประเทศไทย ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการขึ้นทะเบียนกลุ่มป่าแก่งกระจาน เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (อาทิ APEC BIMSTEC) และ (๓) การรวมคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติฯ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม และมีคุณูปการต่อนานาประเทศ</p>	<p>กาชาดระหว่างประเทศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ จะรองรับพัฒนาการระหว่างประเทศในปัจจุบัน</p>
---	---	--

	รวมถึงประเทศไทย	
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่อาจได้รับ		
๗. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศจะได้รับ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน	เอกสิทธิ์และความคุ้มกันอยู่บนพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖
๘. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศจะได้รับ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/ผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ไม่ได้มีข้อคัดค้าน	เอกสิทธิ์และความคุ้มกันอยู่บนพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖
๑๐. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคลากรของผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/ผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ไม่ได้มีข้อคัดค้าน	
๑๑. สิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน	<p>- ผู้แสดงความเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th มีความเห็นที่ต่างกันในเรื่องการกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนในพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีทั้งผู้สนับสนุนและผู้ไม่เห็นด้วยดังนี้</p> <p>- ส่วนหนึ่ง เห็นว่าการรวมเรื่องการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน (MICE) ในพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศมีความลึกลับ</p>	<p>ควรมองนโยบายส่งเสริมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและภาคเอกชนเป็นนโยบายที่ต้องมีความบูรณาการ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติจะกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน และเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่าง</p>

	<p>จึงไม่ควรรวมสองเรื่องนี้ไว้ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี ผู้แสดงความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่ง เห็นว่า ควรเร่งดำเนินการเพื่อออกกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากประเทศไทยจะได้รับประโยชน์มากจากการเป็นศูนย์กลางการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน นอกจากนี้ หากจะมองว่า นโยบายส่งเสริมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นนโยบายที่ต้องมีความบูรณาการ จึงไม่น่ามีปัญหา หากในพระราชบัญญัติจะกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของภาคเอกชนไว้ด้วย</p> <p>- อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า พระราชบัญญัติ นี้จะส่งเสริม นโยบายอุตสาหกรรมไม้ของประเทศไทยและช่วยพัฒนา เศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดประชุมนิทรรศการเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตรวดเร็วและมีขนาดใหญ่ในระดับโลกคิดเป็นสัดส่วน ๓๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในประเทศไทยคิดเป็น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งสร้างงานได้มากถึง ๑๖๔,๐๐๐ ตำแหน่งงาน และรัฐสามารถเก็บภาษีได้ ๑๐,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี ส่วน GDP ต่อหัวแรงงานคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑</p>	<p>ประเทศ จึงเป็นเรื่องที่ สนับสนุนกันได้ใน นอกจากนี้ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศ ภาคเอกชน สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) จะเป็นผู้กำกับดูแล</p>
--	--	--

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการตรวจพิจารณาเพื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

การรับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันและฉบับแก้ไข

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

ร่างกฎหมายฉบับแก้ไขปรับปรุง
กฎหมายขององค์กรของรัฐ
ร่างกฎหมายฉบับแก้ไขปรับปรุง
กฎหมายขององค์กรของรัฐ

เข้าใช้งานผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาครัฐ
เข้าระบบด้วย
Lawamendment
เข้าระบบด้วย Facebook
ลืมรหัสผ่าน?
ลืมชื่อสมาชิก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

Lawamendment

ถูกใจ **แชร์** หนังสือคุณถูกใจสิ่งนี้ สมัครใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่น่าสนใจของคุณถูกใจ

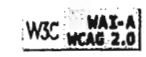
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

Attachments:

checklist_ร่างพรบ เอกสิทธิ์ฯ.pdf	[]	5237 Kb
ร่าง พรบ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันฯ.pdf	[]	95 Kb
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ครั้งที่ ๒).pdf	[]	119 Kb
สรุปผลการสัมมนา มร..pdf	[]	234 Kb
สรุปรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑.pdf	[]	1792 Kb
สรุปวิเคราะห์ผลกระทบฯ.pdf	[]	130 Kb

5 6 4 5 4 5 3
โทรศัพท์: 122-0-2-111
เวลาอีฟเวอร์: 2018-02-13
14:54:24

การรับฟังความคิดเห็น

กฎหมายใหม่

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันและอื่น

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

Lawamendment

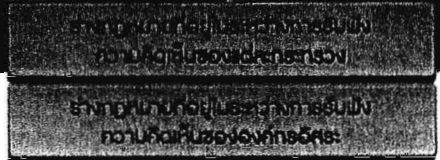
ถูกใจ **แชร์** หากมีคนถูกใจสิ่งนี้ สมัครใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่เพื่อนของคุณถูกใจ

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ...

Attachments:

- checklist_ร่างพรบ เอกสิทธิ์ฯ.pdf [] 5237 Kb
- ร่าง พรบ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันฯ.pdf [] 95 Kb
- สรุปผลการรับฟังความเห็น (ครั้งที่ ๒).pdf [] 119 Kb
- สรุปผลการสัมมนา มธ..pdf [] 234 Kb
- สรุปผลการรับฟังความเห็น (ตามรูปแบบ) [] 160 Kb
- สรุปรับฟังความเห็นครั้งที่ ๑.pdf [] 1792 Kb
- สรุปวิเคราะห์ผลกระทบ.pdf [] 130 Kb

เข้าใช้งานผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาครัฐ
เข้าระบบด้วย
Lawamendment
เข้าระบบด้วย Facebook

ลืมรหัสผ่าน?
ลืมชื่อสมาชิก?
สมัครสมาชิกใหม่

ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

5766012
ไอพีของคุณ: 122.0.2.111
เวลาเริ่มใช้งาน: 2018-02-27
14:48:46

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงการต่างประเทศ

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

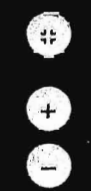
๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึง การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการ ปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่าง ประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของ ประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการ คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายใน ของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ โดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ ที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัด ประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัด ประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันที่ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยใน

**สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.**

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

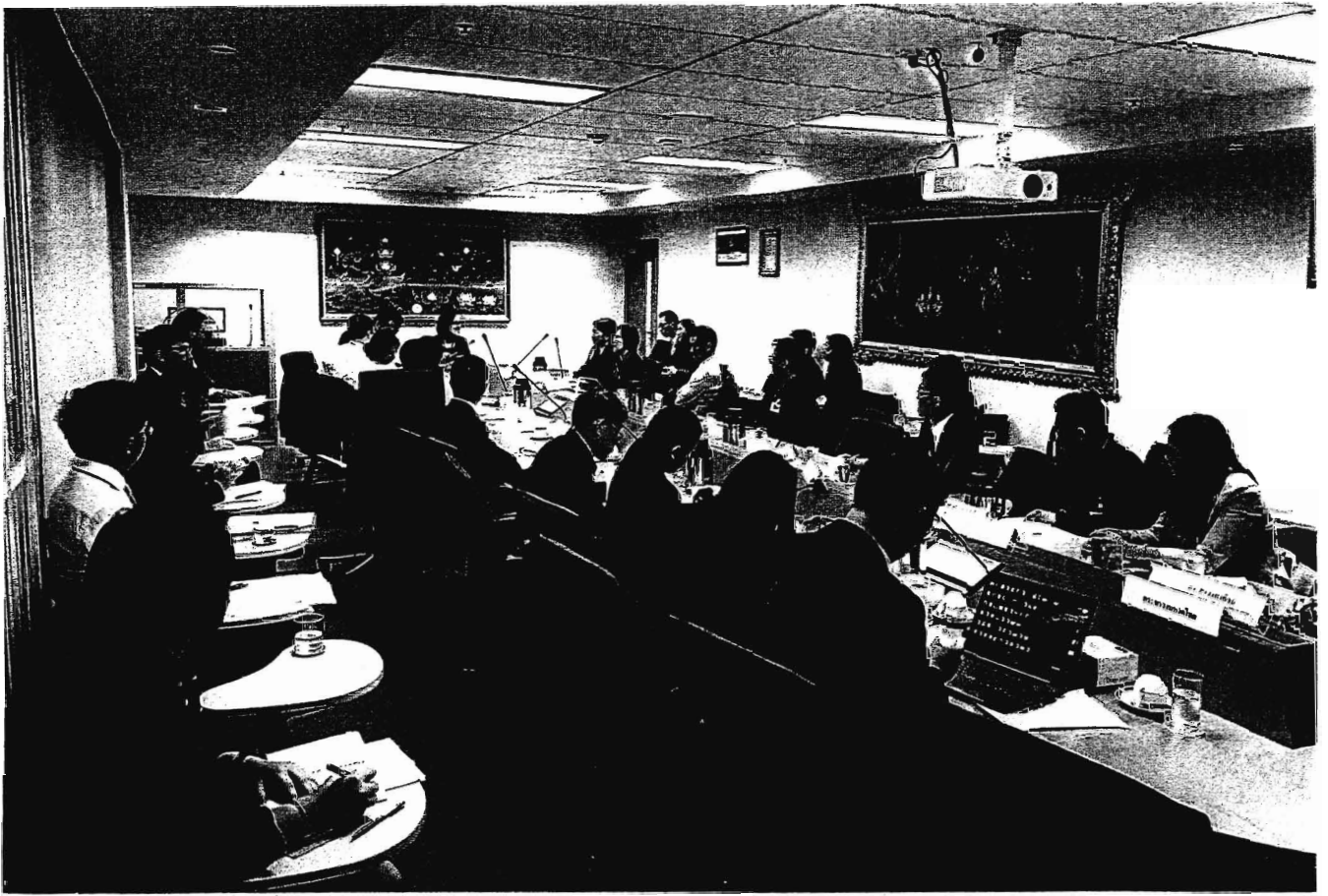
การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเหลือสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายในของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศโดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๒. สภาพปัญหาหรือข้อบกพร่อง

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่

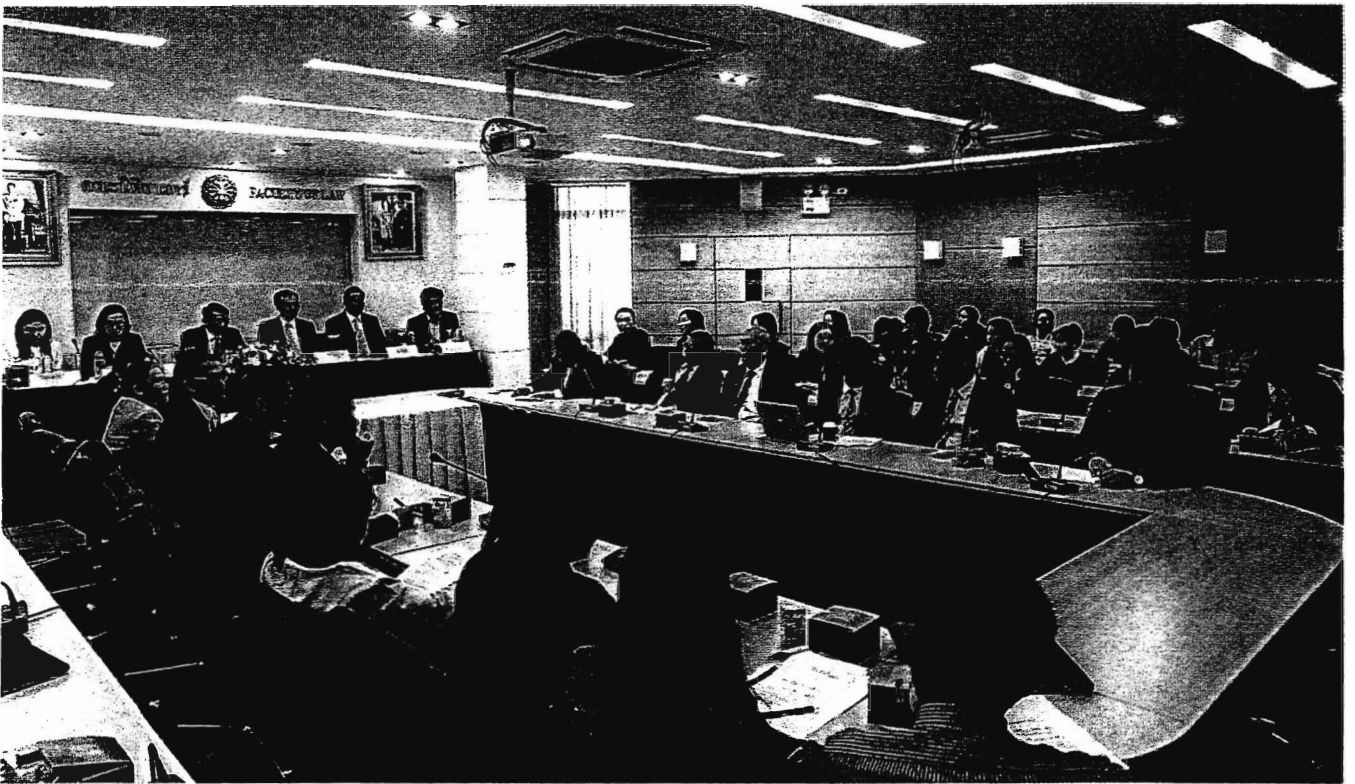

ภาพถ่ายการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

วันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

ภาพถ่ายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ”
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมจิตติ ดิงศภักดิ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์)

การรับฟังความคิดเห็น

กฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในบางประเทศอื่น

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

ร่างกฎหมายก่อนประกาศใช้
ความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติ
ร่างกฎหมายก่อนประกาศใช้
ความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติ

เข้าใช้งานผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาครัฐ
เข้าระบบด้วย
Lawamendment
เข้าระบบด้วย Facebook
ลืมรหัสผ่าน?
ลืมชื่อสมาชิก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

Lawamendment

ถูกใจ แชร์ สมัครใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่น่าสนใจของคุณถูกใจ

กระทรวงการต่างประเทศ

ร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

• ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงเวลารับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

- ร่างพระราชบัญญัติ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประมงระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็น จาก 12 ธ.ค.-27 ธ.ค.60)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็น ๑-๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
- การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประมงระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา) (14-29 มี.ย. 60)
- พระราชบัญญัติ เจเนิวา 2

ร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

• ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงเวลารับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

• ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงเวลารับฟังความคิดเห็น

5 6 4 6 4 9 4

โทรศัพท์: 122.0.2.111

เวลา: ๑๖:๐๖ 2018-02-13 18:08:47

ผู้บริหารเว็บ

เว็บไซต์ เนื้อหา จัดการกฎหมาย รายงาน

สมาชิกออนไลน์หน้าเว็บ 2 เข้าระบบในส่วนผู้ดูแล ไม่มีข้อความ ดูหน้าเว็บ ออกจากระบบ

ร่างกฎหมาย

กลับไปเป็นสถานะรายการสนใจ เหยียบร์ โทเฆนทร์ บ้าย คัดลอก แก้ไข สร้างใหม่ ถังขยะ

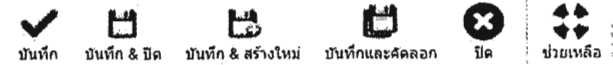
ร่างกฎหมาย กฎหมายสำคัญ กฎหมายปัจจุบัน ความคิดเห็น

จัดเรียงตาม: คำเนื่งการค่อ ริเชื่ค ปัจจุบัน เลือกสถานะที่เป็นร่างกฎหมายสนใจ เลือกสถานะการดำเนินการ - ถึงไม่มีสมาชิก - เลือกสถานะในการตอบ

#	ชื่อ	ร่างกฎหมายที่สนใจ	เหยียบร์แล้ว	จัดลำดับ	สถานะการดำเนินการ	สร้างเมื่อ	แก้ไขแล้ว	เข้าชม	รหัสไอดี
1	ร่างพระราชบัญญัติ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็นจาก 12 ธ.ค.-27 ธ.ค.60)	☒	☒	11	ร่างกฎหมาย อู่ระหว่างกาารพิจารณาของกระทรวง	12/12/2560 - 00 00	27/12/2560 - 16 03	1251	1176
2	การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (อู่ระหว่างกาารพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา) (14-29 มี.ย. 60)	☐	☒	20	ร่างกฎหมาย อู่ระหว่างกาารพิจารณาของกระทรวง	14/06/2560 - 00.00	15/06/2560 - 11:57	523	1062
3	ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. (กำหนดรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ 14 มี.ย. 2560 ถึง 29 มี.ย. 2560)	☐	☐	16	ร่างกฎหมาย อู่ระหว่างกาารพิจารณาของสำนักงานกฤษฎีกา	14/06/2560 - 00 00	14/06/2560 - 18 26	5	1060
4	ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.	☐	☐	43	ร่างกฎหมาย อู่ระหว่างกาารพิจารณาของสำนักงานกฤษฎีกา	12/06/2560 - 00 00	14/06/2560 - 18 06	20	1056

แสดง # 20

การจัดการเนื้อหา: แก้ไขเนื้อหา

แก้ไขเนื้อหา

ชื่อ *

เอเอชเอส

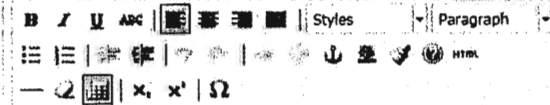
หมวดหมู่ *

สถานะ

เนื้อหาเด่น

ไอดี

เนื้อหา

(๒) องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่จะต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย

(๓) ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศนั้น ใช้อิทธิพลหรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระหน่ำความมั่นคงของประเทศ หรือในกรณีที่ใช้ความคุ้มกันเป็นกีดขวางกระบวนการยุติธรรม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันที่ได้ให้ไปแล้ว

(๔) องค์การระหว่างประเทศใดที่มีกฎหมายกำหนดให้อิทธิพลและความคุ้มกันไว้แล้ว ให้องค์การระหว่างประเทศนั้นยังคงได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว

ทั้งนี้ องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในพระราชบัญญัตินี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ทั้งนี้ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศจะได้รับให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาในกรณีที่เป็นองค์การระหว่างประเทศ หรือตามที่กำหนดในประกาศในกรณีที่เป็นการประชุมระหว่างประเทศ

Path: p.MsoNormal

Attachments:

